

РЕШЕНИЕ

№ 1460

гр. София, 28.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 24.03.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **1597** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 84 и 85 от Закона за убежището и бежанците.

Д. И. П., роден на 11.08.1987 г. в гр. Тюмен, Р, не е доволен от решение № УП 30/ 16.02.2011 г. на интервюиращ О. П. Държавна агенция за бежанците, с което е отхвърлена молбата за статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорвания.

В жалбата са въведени оплаквания, че актът е незаконосъобразен поради съществено нарушение на административно - производствените правила. Според подателя й интервюиращият О. е пренебрегнал обстоятелството, че ускореното производство касае допустимостта на молбата за закрила; че разглеждането й по същество е предмет на общото производство по ЗУБ. С твърдение, че към случая на Д. намира приложение разпоредбата на чл. 8 ЗУБ, се инвокира искане за отмяна на решението.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа оспорването. Не сочи доказателства.

Ответникът – интервюиращ О. П. Д., не ангажира становище по делото.

От фактическа страна се установява:

Въз основа на молба рег. № УП 3894/ 16.11.2010 г., депозирана от И. П. Д. и регистрирана на 15.02.2011 г., е съставен регистрационен лист № УП 3894/ 15.02.2011 г. и на чужденеца е връчена покана за провеждане на интервю.

Изискано е и е приложено в преписката писмено становище от ДАНС съобразно чл. 58, ал. 7 от ЗУБ.

Пред И. О. Д. изрично заявява, че желае производствените действия да бъдат проведени на български език, който владее. Споделя, че не е в състояние да посочи нови обстоятелства от съществено значение за него или за страната му на произход. Сочи, че с Р не го свързва нищо. Неговият баща е българин, самият молител живее в Б, където е израснал и завършил средното си образование.

С оспорваното в настоящето производство решение ответникът е отхвърлил молбата за предоставяне на статут на бежанец и на хуманитарен статут на жалбоподателя, като е приел, че не се установяват причини за основателен страх от преследване в Р поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Позовал се е на общоизвестния факт, че в Р няма вътрешен конфликт или международен въоръжен конфликт.

Спрямо жалбоподателя са налице две влезли в сила решения на интервюиращ О., с които исканията му за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут за отхвърлени – решение № УП 120/ 03.11.2009 г., жалбата срещу което е отхвърлена с влязло в сила на 14.01.2010 г. решение по адм. дело №7964/ 2009 г. на АССГ, I отделение, 9 състав и решение № УП 80/ 17.06.2010 г., жалбата срещу което е отхвърлена с влязло в сила на 15.10.2010 г. решение на АССГ, I отделение, 5 състав по адм. дело № 4924/ 2010 г.

П. установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното: Актът е съобщен на Д. на 22.02.2011 г., жалбата срещу него е постъпила в Д. на 24.02.2011 г., в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ, поради което е процесуално допустима.

Решението е обосновано с разпоредбите на чл. 13, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ, които предвиждат, че молбата на чужденец за предоставяне статут на бежанец или хуманитарен статут се отхвърля като явно неоснователна, когато не са налице условията по чл. 8, ал. 1 и 9, съответно по чл. 9, ал. 1, 6 и 8 и чужденецът се позовава на основания извън предмета на този закон и не посочва никакви причини за основателен страх от преследване.

В рамките на интервюто Д. изрично заявява, че не е в състояние да посочи новонастъпили обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно страната му на произход. Основна причина за нежеланието да се върне в Р е липсата на близки или имущество и връзката му с Република Б – страната, в която е преминала по – голямата част от живота му и в която е завършил средното си образование. Възрастта, на която Д. е напуснал Р, изключва приложението на чл. 9, ал. 1, т. 1 ЗУБ с оглед отсъствието на данни за осъществено спрямо него наказателно преследване за престъпление, за което националният закон предвижда налагане на смъртно наказание. Не се назовават конкретни опасения, че би бил подложен на преследване в страната си с оглед на свята раса, религия националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение. Изложеното обуславя

извод, че в молбата, по която е образувано настоящето производство, Д. се позовава на основания извън предмета на ЗУБ – не сочи никаква причина за наличие на основателен страх от преследване от страна на властите в страната на произход, нито непосредствена заплаха за живота, сигурността или свободата си поради насилие, породено от въоръжен конфликт, както и възможност за подлагане на изтезания и други форми на нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

В хода на ускореното административно производство жалбоподателят не сочи нови факти, които да обосновават възникнала опасност за правата и свободите му, нито такива, които да показват влошаване на обстановката в Р, още повече, че липсват дори косвени данни той да е бил принуден да напусне или да остане извън страната си на произход.

П. горния анализ съдът приема, че административният О. е преценил относимите към случая факти П. спазване на процесуалните правила. Субективният характер на опасенията за преследване изисква оценка на възгледите и чувствата на засегнатото лице. Всички действителни или евентуални действия срещу това лице следва да бъдат разглеждани в светлината на тези възгледи и чувства. В своите обяснения пред И. О., в жалбата и в съдебно заседание, оспорващият не излага каквито и да е конкретни факти относно личните си възгледи и чувства, които да обосноват извод за наличие на опасност от преследване по смисъла на ЗУБ и чл. 33 от Конвенцията за статута на бежанците. Изводът относно вероятното им наличие съдът следва да формира въз основа на всички доказателства, включително косвени, събрани в административното производство, но не и въз основа на предположения.

Не са налице условия за даване на хуманитарен статут, тъй като не се установява наличие на непосредствена заплаха за живота, сигурността и свободата, както и опасност от изтезание или други форми на нечовешко или унижително отнасяне, поради които оспорващият не може да се завърне в Р.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваният административен акт е издаден от компетентен О., в нужната форма, П. спазване на процесуалните и материални разпоредби. Жалбата като неоснователна следва да бъде отхвърлена. Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Д. И. П., роден на 11.08.1987 г. в гр. Тюмен, Р срещу решение № УП 30/ 16.02.2011 г. на интервюиращ О. П. Държавна агенция за бежанците.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

